РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

З А К О Н
за

изменение и допълнение на Закон за българските лични документи

Обн. ДВ. бр.93 от 11 Август 1998г., изм. ДВ. бр.53 от 11 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.67 от 27 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.70 от 6 Август 1999г., изм. ДВ. бр.113 от 28 Декември 1999г., изм. ДВ. бр.108 от 29 Декември 2000г., изм. ДВ. бр.42 от 27 Април 2001г., изм. ДВ. бр.45 от 30 Април 2002г., изм. ДВ. бр.54 от 31 Май 2002г., изм. ДВ. бр.29 от 31 Март 2003г., доп. ДВ. бр.63 от 15 Юли 2003г., изм. ДВ. бр.96 от 29 Октомври 2004г., изм. ДВ. бр.103 от 23 Ноември 2004г., изм. ДВ. бр.111 от 21 Декември 2004г., изм. ДВ. бр.43 от 20 Май 2005г., изм. ДВ. бр.71 от 30 Август 2005г., изм. ДВ. бр.86 от 28 Октомври 2005г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.82 от 10 Октомври 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.29 от 6 Април 2007г., изм. ДВ. бр.46 от 12 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.52 от 29 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.66 от 25 Юли 2008г., изм. ДВ. бр.88 от 10 Октомври 2008г., изм. ДВ. бр.110 от 30 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г., изм. ДВ. бр.47 от 23 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.82 от 16 Октомври 2009г., изм. ДВ. бр.102 от 22 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.26 от 6 Април 2010г., изм. ДВ. бр.100 от 21 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.9 от 28 Януари 2011г., изм. ДВ. бр.23 от 22 Март 2011г., изм. ДВ. бр.32 от 19 Април 2011г., изм. ДВ. бр.55 от 19 Юли 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.21 от 13 Март 2012г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.75 от 2 Октомври 2012г., доп. ДВ. бр.23 от 8 Март 2013г., доп. ДВ. бр.70 от 9 Август 2013г., изм. ДВ. бр.53 от 27 Юни 2014г.

В чл.16 ал.1 се добавя нова точка 6,както следва:

6. В особени случаи-временен служебен адрес за кореспонденция.

В чл.18 се правят следните изменения и допълнения,както следва:

Създава се нова ал.2:

“(2) По изключение, българските граждани могат да подават заявления за издаване на документи за самоличност и без обявен постоянен адрес.В този случай заявленията се подават в общината, в която гражданина е бил регистриран през последните пет години.Компетентните органи издават лични документи,определят временен служебен адрес за кореспонденция.”

2. Досегашните ал. 2,3,4 и 5 стават съответно:3,4,5 и 6.

ВНОСИТЕЛИ,

М О Т И В И

След множество проведени срещи от нас на територията на цялата страна с български граждани,основно от квартали със смесено население, установихме,че в много градове на територията на страната живеят хиляди граждани без реална адресна регистрация и документи за самоличност , в следствие на премахване на жилищни постройки от общинските власти , в които те са живеели и са били адресно регистрирани. Има стотици примери на територията на страната, в различни области и общини, в които местните власти противоконституционно премахват и заличават жилищни постройки, в които са настанени и адресно регистрирани български граждани. В следствие на тази фактология, потърпевшите са принудени, да си търсят адрес за настаняване при близки, познати и роднини, което води до струпване на огромен брой хора, адресно регистрирани на един и същи адрес, на който реално не живеят. Вследствие на горепосочените обстоятелства, де факто кметовете,които са премахнали жилищните постройки и заличили адресните регистрации на хората са принудени да регистрират същите, само,че по 200-300 човека на един и същи адрес. Такива случаи има хиляди на територията на цялата страна и според нас е недопустимо, в случаи като, пример: в едноетажна тристайна къща или апартамент общината да регистрира по 200-300 човека на този адрес. Като стандарт в Европейския съюз се предвижда минимум 13 кв.м жилищна площ, за живеене на един човек. Не е ли това явно и съзнателно излизане от неловка ситуация от страна на общинските власти, именно поради това, че нямаме закон и наредба , която да регламентира действията на общинските власти в такива случаи да бъдат в интерес на обществото и държавността.

Оставянето на тези хора на улицата и без покрив от страна на общинските власти ги прави нелегитимни,пред каквито и да е държавни институции и това води до нарушаване на основни човешки права,като:

-преглед от лекар(дори и спешна помощ)

-кандидатстване за работа

-осигуряване на образование за децата си

-невъзможност да получава,каквато и да е кореспонденция

-лишаване от правото им на свободно пребиваване и придвижване в страната и извън нея,което им е гарантирано от Конституцията на Република България ,,чл.(1)Всички хора се раждат свободни и равни

по достойнство и права.и чл.35(1)Всеки има право свободно да избира своето местожителство,да се придвижва по територията на страната и извън нейните предели.) ”.
Вследствие на това се наблюдава тенденция за увеличаване на граждани без документи и без адресна регистрация на територията на Република България.Това е и предпоставка за извършване на множество престъпления,част от които са невъзможни за проследяване от органите на реда. Именно поради липса на идентичност на предполагаемия извършител. Имайки в предвид горепосочената фактология,считам това, за предпоставка за заплаха на националната сигурност на Република България.Предвид това и с цел намаляване на вероятността от злоупотреби от битов, икономически, социален и криминален характер, считам за крайно наложителна промяната в Закона за българските лични документи.

София, 18.11.2014г.

Вносители,